

Νέος Αρχιδιάκονος στην Ιερά Μητρόπολη Βεροίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Με την ευκαιρία της θερινής πανηγύρεως του Οσίου Αντωνίου του Νέου Πολιούχου Βεροίας, την Πέμπτη 1 Αυγούστου το πρωί, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Προσκυνηματικό Ναό του Οσίου Αντωνίου στη Βέροια.

Ακολούθησε ο καθιερωμένος αγιασμός με την ευκαιρία της προόδου του Τιμίου Σταυρού. Από εχθές το απόγευμα μεταφέρθηκε ο **Τίμιος Σταυρός από το Ιερό Προσκύνημα της Παναγίας Σουμελά**, που όπως κάθε χρόνο συμπανηγυρίζει με τον πολιούχο της Βεροίας.

Στο τέλος ο **Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων** χειροθέτησε σε **Αρχιδιάκονο της Ιεράς Μητροπόλεως Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας τον Ιερολογιώτατο π. Κοσμά Καραγιάννη**, θεολόγο και πολυτάλαντο επιτελικό

στέλεχος του Γραφείου Τύπου και του Γραφείου Ποιμαντικής Διακονίας της Ι. Μητροπόλεως.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου:

«Διά πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν».

Στήν πίστη ἀναφέρθηκε στό σημερινό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστολος Παῦλος, γιατί ἡ πίστη στόν Θεό, ἡ ἀληθινή καί γνήσια πίστη, εἶναι κάτι πού δοκιμάζεται σέ ὅλες τίς ἐποχές. Καί ἡ δοκιμή αὐτή, πού μπορεῖ νά γίνεται μέ ποικίλους τρόπους, ἀποδεικνύει τή γνησιότητά της καί ἀναδεικνύει τό μεγαλεῖο της.

Ἡ πίστη στό Θεό δέν εἶναι μία θεωρητική ὑπόθεση, δέν εἶναι μία γνώση ὀρισμένων βασικῶν ἀρχῶν καί ἀληθειῶν γύρω ἀπό τόν Θεό, δέν εἶναι μία χαλαρή σχέση μέ τήν Ἐκκλησία ἢ μέ τά θεῖα. Πίστη εἶναι ὁ ἐσώτερος σύνδεσμος τοῦ ἀνθρώπου μέ τόν Θεό, ἕνας σύνδεσμος πού στηρίζεται σέ μία πνευματική σχέση, σέ μία σχέση ἐπικοινωνίας καί μετοχῆς τοῦ ἀνθρώπου στά τοῦ Θεοῦ.

Ἄν ὑπάρχει αὐτός ὁ σύνδεσμος, τότε ἡ πίστη εἶναι ἕνας βράχος, ἐπάνω στόν ὁποῖο μπορεῖ νά θεμελιώσῃ ὁ ἄνθρωπος τήν ὑπαρξή του. Ἄν ὑπάρχει ἡ πίστη, τότε ὁ ἄνθρωπος εἶναι σάν ἐκείνη τήν οἰκία, πού περιγράφει ὁ Χριστός, καί ἡ ὁποία δέν ἔπεσε οὔτε ὅταν «κατέβη ἡ βροχή καί ἦλθον ποταμοί καί ἔπνευσαν ἄνεμοι καί προσέπεσαν τῇ οἰκίᾳ», γιατί «τεθεμελίωτο ἐπὶ τήν πέτραν».

Ἐπάνω σέ μία τέτοιου εἴδους πίστη εἶχαν στηρίξει τήν ὑπαρξή τους καί τή ζωή τους οἱ ἑπτὰ Μακκαβαῖοι παῖδες, πού μεγάλωσαν μέ τή φροντίδα καί τήν καθοδήγηση τῆς μητέρας τους ἁγίας Σολομονῆς καί τοῦ διδασκάλου τους Ἐλεαζάρου. Γι' αὐτό καί ὅταν βρέθηκαν μπροστά στό δίλημμα, νά ἀρνηθοῦν τόν Θεό τῶν πατέρων τους ἢ νά θυσιάσουν τή ζωή του, δέν δίστασαν νά ἐπιλέξουν τό δεύτερο. Καί παρέμειναν «ἐδραῖοι καί ἀμετακίνητοι» στήν πίστη τους στόν Θεό, ἀκόμη καί ὅταν ἀποχωριζόταν ἀπό τούς ἀδελφούς τους, ἀκόμη καί ὅταν τούς ἔβλεπαν νά πεθαίνουν γιά νά μήν προδώσουν τήν ἱερή παρακαταθήκη τῆς πίστεως.

Σταθερός καί ἀμετακίνητος στήν πίστη καί στήν ἀγάπη του στόν Χριστό σέ ὅλη του τή ζωή παρέμεινε καί ὁ πολιοῦχος μας, ὁσιος Ἀντώνιος ὁ νέος, ὁ Βεροιεύς, τόν ὁποῖο κατά τήν παράδοση μνημονεύουμε καί σήμερα, πρώτη Αὐγούστου.

Αὐτή ὅμως τήν πίστη τῶν ἁγίων πού τιμοῦμε σήμερα, ζητᾶ καί ἀπό ἐμᾶς ὁ Θεός. Καί δέν τήν ζητᾶ γιά τό δικό του ὄφελος· γιατί ὁ Θεός δέν ἔχει ἀνάγκη οὔτε ἀπό τήν πίστη μας οὔτε ἀπό τήν ἀγάπη μας. Ἐμεῖς ἔχουμε ἀνάγκη καί ἀπό τήν πίστη καί ἀπό τήν ἀγάπη στόν Θεό, ἰδιαίτέρως στήν ἐποχή μας πού ὁ κόσμος κλονίζεται, πού ὅλα γύρω μας ἀλλάζουν μέ ταχύτατους ρυθμούς. Ἐμεῖς ἔχουμε ἀνάγκη ἀπό τήν πίστη στόν Θεό, γιατί εἶναι τό μοναδικό στήριγμά μας σέ ἕνα κόσμο πού ἀρνεῖται μέ τή στάση τῆς ζωῆς του καί μέ τή συμπεριφορά του τόν Θεό καί στή συνέχεια παραπαίει καί καταρρέει καί δέν μπορεῖ νά βρεῖ τίς αἰτίες αὐτῆς τῆς καταρρεύσεως. Ἐμεῖς ἔχουμε ἀνάγκη ἀπό τήν πίστη στόν Χριστό, γιατί ἡ πίστη εἶναι αὐτή πού μᾶς δίνει προοπτική αἰωνιότητος καί τήν ἐλπίδα, πού τόσο λείπει ἀπό τόν σύγχρονο ἄνθρωπο. Τό διαπιστώνουμε ὅλοι, κοιτάζοντας γύρω μας, πόσοι ἄνθρωποι, πόσα νέα παιδιά ζοῦν χωρίς ἐλπίδα καί χωρίς προοπτική· πόσοι ἄνθρωποι καί πόσοι νέοι ἀναζητοῦν τήν ἐλπίδα καί τήν προοπτική σέ χώρους καί μέσα τά ὁποῖα εἶναι τραγικά ἀδιέξοδα. Τό διαπιστώνουμε καί στήν κοινωνία μας καί στόν κόσμο ὁλόκληρο πού ἀντιμετωπίζει μία ποικιλόμορφη κρίση καί ὅμως δέν ἀντιλαμβάνεται ὅτι δέν εἶναι μόνο τά ὑλικά ἀγαθά πού μπορεῖ νά λείπουν, δέν εἶναι μόνο τά καθημερινά θέματα πού μᾶς ἀπασχολοῦν.

Όλα αυτά είναι βεβαίως προβλήματα, αλλά δεν είναι αυτά που κάνουν τή ζωή ενός ανθρώπου να κλονισθεῖ ἢ να καταρρεύσει. Δεν είναι αυτά που τόν κάνουν να αναζητεῖ ἀπεγνωσμένα λύσεις που περιπλέκουν μόνο τήν κατάσταση. Όλα αυτά θά μπορούσαν εἶναι σάν τῖς καταιγίδες που περνοῦν καί σάν τόν ἀέρα που φυσᾷ ἀλλά δεν παρασύρει τά πάντα στόν δρόμο του.

Όλα αυτά μπορεί ὁ ἄνθρωπος να τά ἀντιμετωπίσει, ἐάν ἔχει πραγματική πίστη· ἐάν ἔχει τή ζωή του θεμελιωμένη ἐπάνω στήν πίστη στόν Θεό.

Ἐάν δεν διστάζει καί δεν φοβᾶται ζήσει αὐτό τόν σύνδεσμό του μέ τόν Θεό καί να ἀντλήσει ἀπό αὐτόν δύναμη, τότε ὁ ἄνθρωπος θά μπορέσει, ἀκόμη καί ἐάν οἱ κρίσεις καί οἱ δυσκολίες φαίνονται ἀκατανίκητες, να πορευθεῖ στή ζωή του ἐμπιστευόμενος τόν ἑαυτό του σέ ὅλες τῖς στιγμές στόν Θεό, ὅπως τό ἔκαναν οἱ ἑπτά ἅγιοι Μακαβαῖοι καί ἡ ἅγια μητέρα τους Σολομονή, ὁ ἅγιος Ἐλεάζαρος, ἀλλά καί ὁ ὄσιος Ἀντώνιος ὁ νέος.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)